

Dosar nr. 3r-390/2022

2-22163548-01-3r-20122022

Prima instanță: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Minciuna, V. Negru, E. Palanciuc)

DECIZIE

25 ianuarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Aliona Miron
Iurie Bejenaru

examinând recursul depus de Procuratura Generală,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă
de Procuratura Generală a Republicii Moldova împotriva Consiliului Superior al
Procurorilor, persoană terță Dumitru Robu cu privire la contestarea actului
administrativ,

împotriva încheierii din 21 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin
care acțiunea în contencios administrativ depusă de Procuratura Generală a fost
declarată inadmisibilă,

c o n s t a ț ă:

La 09 noiembrie 2022 Procuratura Generală a depus acțiune împotriva
Consiliului Superior al Procurorilor, persoană terță Dumitru Robu, prin care a
solicitat anularea hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-233/2022 din
01 noiembrie 2022 și obligarea Consiliului Superior al Procurorilor să aprobe
interimarul funcției de adjunct al procurorului-șef al Procuraturii pentru Combaterea
Criminalității Organizate și Cauze Speciale, dispus lui Dumitru Robu prin ordinul
Procurorului General interimar nr. 1861-p din 25 octombrie 2022.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 25 octombrie 2022,
Procurorul General interimar a emis ordinul nr. 1861-p, prin care a dispus lui
Dumitru Robu exercitarea interimatului funcției de adjunct al procurorului-șef al
Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale,
începând cu 07 noiembrie 2022, până la ocuparea funcției respective, conform
prevederilor Legii nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură.

Ulterior, prin prisma prevederilor art. 271 al Legii nr. 3 din 25 februarie 2016
cu privire la Procuratură, Procurorul General interimar a înaintat Consiliului
Superior al Procurorilor un demers, prin care a solicitat aprobarea ordinului.

A indicat că, prin hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-233/2022
din 01 noiembrie 2022, s-a respins demersul Procurorului General interimar privind
numirea procurorului Dumitru Robu în vederea exercitării interimatului funcției de
procuror-șef al Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze
Speciale.

A considerat că nu există nici un motiv plauzibil bazat pe lege în respingerea

demersului înaintat, iar soluția de respingere reprezintă o manifestare unilaterală de voință a unor membri ai Consiliului Superior al Procurorilor, care și-au bazat hotărârea exclusiv pe anumite argumente netangențiale chestiunii abordate, cum ar fi, pretinsa amenințare făcută de procurorul desemnat în funcția de procuror-șef adjunct interimar al PCCOCS în privința unor membri ai Consiliului, care au votat împotriva candidaturii acestuia în ședința din 25 octombrie 2022, pentru desemnarea în funcția de adjunct al Procurorului general interimar.

Reclamanta a invocat, că drept dovadă a lipsei de imparțialitate și manifestare a părtinirii la luarea deciziei de către unii membri ai Consiliului Superior al Procurorilor, servește înregistrarea video a ședinței Consiliului, potrivit căreia, un membru de drept al Consiliului intervine cu o întrebare irelevantă chestiunii discutate, scopul acestei întrebări fiind discreditarea persoanei.

A afirmat că Consiliul Superior al Procurorilor a acționat contrar prevederilor art. 22, 85 și 87 din Codul administrativ, care în esență obligă autoritatea publică să efectueze un control efectiv și complet asupra faptelor invocate de unul din membrii Consiliului privind preținsele semnale de amenințare.

A susținut că hotărârea contestată este nemotivată, prin ce au fost neglijate prevederile art. 31 și 118 Codul administrativ.

La 16 noiembrie 2022, Dumitru Robu a depus cerere de alăturare la acțiunea în contencios administrativ depusă de Procuratura Generală, prin care declară despre alăturarea deplină la acțiunea depusă de Procurorul general interimar, prin care a solicitat anularea hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-233/2022 din 1 noiembrie 2022 și obligarea Consiliului Superior al Procurorilor să aprobe interimarul funcției de adjunct al procurorului-șef al Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, dispus lui Dumitru Robu prin ordinul Procurorului General interimar nr. 1861-p din 25 octombrie 2022.

Prin încheierea din 21 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău acțiunea în contencios administrativ depusă de Procuratura Generală împotriva Consiliului Superior al Procurorilor, persoană terță Dumitru Robu cu privire la contestarea actelor administrative a fost declarată inadmisibilă în temeiul art. 207 alin. (1) și (2) lit. e) din Codul administrativ. A fost explicat reclamantului că declararea acțiunii ca inadmisibilă în baza temeiurilor specificate la art. 207 alin. (2) lit. a)-e) Codul administrativ exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiași reclamant cu aceeași acțiune (f.d. 44-48).

Invocând netemeinicia și ilegalitatea încheierii enunțate, la 12 decembrie 2022, Procuratura Generală a depus cerere de recurs, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii din 21 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău cu trimiterea cauzei la Curtea de Apel Chișinău pentru examinarea fondului cauzei (f.d.50-54).

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu încheierea recurată, considerând soluția Curții de Apel Chișinău neîntemeiată, prima instanță greșit a declarat inadmisibilă cererea de chemare în judecată motivând că hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-233/2022 din 01 noiembrie 2022 nu întrunește elementele caracteristice actului administrativ ci este apreciată ca fiind o operațiune administrativă.

A susținut că motivarea Curții de Apel Chișinău este arbitrară și contravine însăși poziției autorității publice, care în conținutul actului administrativ, expres a indicat despre dreptul de a fi contestată în ordinea contenciosului administrativ

potrivit art. 191 Cod administrativ.

A mai susținut că concluziile Curții de Apel Chișinău contravin prevederilor art. 15 din Codul administrativ, care stipulează că operațiunile administrative sunt manifestările de voință sau activitățile autorităților publice care nu produc ca atare efecte juridice. Operațiunile administrative pot fi contestate doar concomitent cu actul administrativ individual, cu excepția operațiunilor administrative executorii sau îndreptate împotriva unui terț. Deci, din reglementarea normei date este cert faptul că hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-233/22 din 01 noiembrie 2022 este pasibilă să fie supusă controlului de contencios administrativ în mod separat.

Conform art. 242 din Codul administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Încheierea din 21 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost comunicată Procuraturii Generale, prin intermediul adresei electronice la 25 noiembrie 2022, iar la 12 decembrie 2022, Procuratura Generală a depus recurs împotriva încheierii din 21 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău (f.d.49, 50-54).

Astfel, instanța de recurs constată că, ultima zi de depunere a recursului a fost ziua de 10 decembrie 2022, însă dat fiind faptul că aceasta a fost o zi nelucrătoare, sâmbătă, Procuratura Generală a depus cererea de recurs în termenul prevăzut de lege, la data de 12 decembrie 2022, zi de luni.

Potrivit articolului 243 alin.(2) din Codul administrativ, instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces.

În speță, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție nu consideră oportun de a cita participanții la proces pentru a se pronunța cu privire la problemele invocate în recurs, deoarece argumentele indicate în cererea de recurs au fost expuse cu suficientă claritate.

Studiind materialele cauzei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins din următoarele motive.

Conform art. 243 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă decizie de respingere a recursului.

Din actele cauzei rezultă că, prin ordinul Procurorului General interimar nr. 1861-p din 15 octombrie 2022 „Cu privire la asigurarea interimatului”, s-a dispus lui Dumitru Robu, procuror în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, exercitarea interimatului funcției de adjunct al procurorului-șef al aceleiași procuraturi, începând cu 07 noiembrie 2022, până la ocuparea funcției respective conform prevederilor Legii nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură. S-a dispus aducerea la cunoștință a ordinului Consiliului Superior al Procurorilor pentru a dispune asupra aprobării sau respingerii acestuia.

S-a mai stabilit că, în ședința Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-233/2022 din 1 noiembrie 2022 cu privire la respingerea interimatului funcției de adjunct al procurorului-șef al Procuraturii pentru Combaterea Criminalității

Organizate și Cauze Speciale, s-a respins interimatul funcției de adjunct al procurorului-șef al Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, dispus domnului Dumitru Robu, prin ordinul Procurorului General interimar nr. 1861-p din 25 octombrie 2022.

Invocând ilegalitatea hotărârii respective, Procuratura Generală a înaintat acțiune în contencios administrativ, la care s-a alăturat Dumitru Robu, prin care a solicitat anularea hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-233/2022 din 1 noiembrie 2022 și obligarea Consiliului Superior al Procurorilor să aprobe interimatul funcției de adjunct al procurorului-șef al Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, dispus lui Robu Dumitru prin ordinul Procurorului General interimar nr. 1861-p din 25 octombrie 2022.

Prin încheierea din 21 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost declarată inadmisibilă cererea de chemare în judecată depusă de Procuratura Generală împotriva Consiliului Superior al Procurorilor, persoana terță Dumitru Robu privind contestarea actului administrativ, pe motiv că reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17 (f.d. 44-48).

Sau, altfel spus, acțiunea depusă de Procuratura Generală cade sub incidența prevederilor art. 207 alin.(2) lit. e) din Codul administrativ.

Potrivit art. 53 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins, anularea actului și repararea pagubei.

Conform art. 191 alin. (3) din Codul administrativ, Curtea de Apel Chișinău soluționează în primă instanță acțiunile în contencios administrativ împotriva hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii, ale Consiliului Superior al Procurorilor, actelor emise de Banca Națională a Moldovei, precum și acțiunile în contencios administrativ atribuite în competența sa prin Codul electoral.

În conformitate cu prevederile art. 207 alin. (1) și (2) lit. e) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sînt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs. Acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special cînd reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17.

Prin urmare, raportînd cadrul legal citat la circumstanțele speței, instanța de recurs consideră întemeiată concluzia primei instanțe privind declararea inadmisibilă a cererii de chemare în judecată depusă de Procuratura Generală în temeiul art. 207 alin.(2) lit. e) Cod administrativ, pe motiv că reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17.

Potrivit art. 5 Cod administrativ activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

În sensul art. 10 alin. (1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică

pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 15 Cod administrativ, operațiunile administrative sînt manifestările de voință sau activitățile autorităților publice care nu produc ca atare efecte juridice. Operațiunile administrative pot fi contestate doar concomitent cu actul administrativ individual, cu excepția operațiunilor administrative executorii sau îndreptate împotriva unui terț.

Instanța de recurs menționează, că sub aspect procesual, accesul liber la justiție se materializează în prerogativele pe care le implică dreptul la acțiune, ca aptitudine legală ce este recunoscută de ordinea juridică oricărei persoane fizice sau juridice care pretinde un drept împotriva unei alte persoane ori are un interes pentru constatarea existenței sau inexistenței unui drept.

Astfel, potrivit normelor procesuale, pentru a pune pe rol o acțiune, este necesară îndeplinirea cumulativă a unor condiții de formă și conținut, precum ar fi: respectarea competenței jurisdicționale, existența capacității procesuale, revendicarea unui drept încălcat, etc.

La caz, obiect al acțiunii depuse de Procuratura Generală îl constituie legalitatea hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-233/2022 din 01 noiembrie 2022, prin care s-a respins interimatul funcției de adjunct al procurorului-șef al Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizare și Cauze Speciale, dispus domnului Dumitru Robu, prin ordinul Procurorului General interimar nr. 1861-p din 25 octombrie 2022.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că prima instanță justa a reținut că, în cazul în care persoana este vătămată în drepturile sale prin acte administrative, ea poate să se apere recurgând la pârghiile și instrumentele oferite de legislația administrativă, care potrivit art. 3 din Codul administrativ, are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

La caz, se constată că prin acțiunea depusă de reclamantă, se contestă o hotărâre care nu întrunește elementele caracteristice actului administrativ individual și care este apreciată ca fiind o operațiune administrativă.

Or, activitatea autorităților administrației publice se realizează prin două categorii de forme, una producătoare de efecte juridice -actele administrative, contractele administrative și alta neproducătoare de efecte juridice proprii - operațiunile administrative. Operațiunile administrative prezintă un instrument, sau cale premergătoare pentru emiterea, executarea și controlul executării actelor administrative. De esența operațiunilor administrative ține faptul că acestea de sine stătător nu sunt producătoare de efecte juridice.

Instanța de recurs reține că, o operațiune administrativă complexă reprezintă un lanț de acte juridice și operațiuni material-tehnice, provenind de la autorități administrative diverse, acte care se intercondiționează și î-și justifică reciproc eficacitatea. În esență, acestea din urma se caracterizează prin aceea că nu produc efecte juridice. Fie că sunt anterioare actului administrativ final, având denumirea

de avize, rapoarte, propuneri, acorduri etc., ori ulterioare acestuia – aprobări, confirmări sau operațiuni de divulgare a conținutului actului (publicare, respectiv comunicare), acestea sunt simple elemente de procedură antrenate în construirea actului final. Consecința acestei constatări este aceea că, principal, controlul contencios asupra operațiunilor administrative este exclus dacă acestea sunt atacate în instanță în mod independent, cu excepția actelor pregătitoare – operațiunile administrative anterioare emiterii actului final – a căror legalitate poate fi verificată de către instanța de contencios administrativ în cadrul acțiunii în anularea actului final.

Se atestă că, procedura de asigurare a interimatului funcției de adjunct al procurorului-șef este reglementată de art. 271 din Legea cu privire la Procuratură, potrivit căreia, asigurarea interimatului funcției de procuror-șef al procuraturii, adjunct al procurorului-șef al procuraturii, procuror-șef al subdiviziunii Procuraturii Generale sau adjunct al procurorului-șef al subdiviziunii Procuraturii Generale se face prin ordin al Procurorului General.

La prima ședință, Consiliul Superior al Procurorilor aprobă sau respinge interimatul dispus prin ordinul Procurorului General. În cazul în care respinge interimatul dispus de Procurorul General, Consiliul Superior al Procurorilor desemnează interimarul pentru funcția respectivă. Interimatul durează până la ocuparea funcției conform prevederilor prezentei legi.

Din conținutul normei legale citate anterior se desprinde, că asigurarea interimatului funcției de adjunct al procurorului-șef al PCCOC se realizează în două etape, și anume, (i) emiterea de către Procurorul general a ordinului de asigurare a interimarului și (ii) aprobarea de către Consiliul Superior al Procurorilor a ordinului prin care s-a dispus asigurarea interimatului. În cazul în care Consiliul Superior al Procurorilor respinge interimatul dispus de Procurorul General, Consiliul desemnează interimatul pentru funcția respectivă.

Astfel, completul specializat al instanței de recurs consideră că prima instanță just a conchis că, în cazul inițierii unei proceduri administrative în vederea realizării competențelor stabilite de art. 271 din Legea cu privire la Procuratură, pot fi emise două acte administrative individuale distincte, și anume, ordinul Procurorului General, aprobat de Consiliul Superior al Procurorilor, prin care se dispune asigurarea interimatului, fie hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor prin care se desemnează interimatul, celelalte acte emise în cadrul acestei proceduri, reprezentând operațiuni administrative.

În condițiile speței, se reține, că hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor contestată de Procuratura Generală, nu întrunește elementele caracteristice unui act administrativ individual, dar reprezintă o operațiune administrativă, or, prin această hotărâre s-a respins interimatul funcției de adjunct al procurorului-șef al Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, dispus domnului Dumitru Robu, prin ordinul Procurorului General interimar nr. 1861-p din 25 octombrie 2022, urmând ca Consiliul să dispună interimatul funcției prin hotărâre, acte care de fapt și întrunește elementele caracteristice actului administrativ individual.

Concluzia că hotărârea de respingere a confirmării nu reprezintă un act administrativ se fundamentează inclusiv și pe dispozițiile art. 125 alin. (1), (4) Cod administrativ, care statuează că, aprobarea reprezintă încuviințarea dată de o

autoritate publică pentru un act administrativ individual emis de către o altă autoritate publică. Actele supuse aprobării produc efecte juridice doar din momentul aprobării exprese sau tacite.

În acest sens, Completul specializat conchide că, calitatea de reclamant în acțiunile în contencios administrativ o poate avea doar persoana care poate revendica un drept vătămat sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă, condiție care la caz nu a fost întrunită, considerent din care devin aplicabile dispozițiile art. 207 alin. (2) lit. e) Cod administrativ, potrivit cărora acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când: reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17.

Corespunzător, completul specializat al instanței de recurs conchide că prima instanță just a stabilit că acțiunea depusă de Procuratura Generală este inadmisibilă, în baza temeiului specificat la art. 207 alin. (2) lit. e) Cod administrativ, de vreme ce prin acțiune s-a contestat o operațiune administrativă, dar nu rezultatul unei proceduri administrative, adică un act administrativ individual.

Totodată, just a stabilit instanța de fond că în acțiunea depusă, reclamanta nu a indicat dreptul vătămat, prin activitatea administrativă a Consiliului Superior al Procurorilor manifestată la examinarea demersului de confirmare a ordinului Procurorului general interimar nr. 1861-p din 25 octombrie 2022.

Sub acest aspect, instanța de recurs reține că art. 20 Cod administrativ, care stipulează că dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Norma legală nominalizată este una de concept și aplicabilă în mod sistemic cu prevederile art. art. 17, 39, 189 și 207 Cod administrativ, revendicarea dreptului propriu fiind condiția fundamentală nu numai pentru succesul acțiunii din punct de vedere al admiterii acțiunii, dar și din perspectiva îndeplinirii testului de admisibilitate a acesteia, felul acțiunii înaintate potrivit art. 206 Cod administrativ contând mai puțin.

Această constatare este susținută și de dispozițiile art. 3 Cod administrativ, potrivit cărora legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de îndeplinire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept, precum și de prevederile art. 38 alin. (2) Cod administrativ, ce dispune că orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

Normele legale supra citate interzic un contencios obiectiv de legalitate și denotă opțiunea legiuitorului pentru un contencios administrativ subiectiv efectiv, implicând revendicarea apărării unui drept subiectiv propriu al reclamantului, astfel încât înaintarea oricărei acțiuni din constelația acțiunilor în contencios administrativ prevăzute de art. 206 alin. (1) Codul administrativ evocă pentru admisibilitate revendicarea unui drept subiectiv exclusiv al reclamantului.

Prin urmare, în sensul Legii revendicarea dreptului trebuie să se deducă din

susținerile formulate prin cererea de chemare în judecată, în conținutul căreia urmează a fi narată vătămarea dreptului personal, deoarece expresiile utilizate în textul art. 17, 38 și 189 Cod administrativ de „drept vătămat” și de „încălcarea unui drept al său” se referă la drepturi subiective concrete, fiind excluse așa numitele drepturi prin ricoșeu, ipotetice, iluzorii sau virtuale, precum și acțiunile populare (*actio popularis*).

În acest sens, Colegiul specializat reține și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat că pentru ca un reclamant să se poată declara victimă, acesta trebuie să prezinte dovezi plauzibile și convingătoare ale probabilității survenirii unei încălcări, la care ar fi supus personal, fiind insuficiente niște simple bănuieli sau conjuncturi (cauza *Senator Lines GmbH împotriva a cincisprezece state membre ale Uniunii Europene*, cererea nr. 45572/00).

Curtea Europeană a subliniat că în Convenție nu este prevăzută posibilitatea de a angaja o *actio popularis* în scopul interpretării drepturilor recunoscute în Convenție; aceasta nu autorizează nici persoanele particulare să se plângă în legătură cu o dispoziție de drept intern doar pentru că aceștia consideră, fără să fi suportat în mod direct efectele, că dispoziția respectivă încalcă Convenția (cauza *Aksu împotriva Turciei*, *Burden împotriva Regatului Unit*).

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție subliniază, că prin acțiunea depusă, Procuratura Generală nu a indicat care drepturi sau interese legitime ale sale au fost încălcate prin operațiunea administrativă contestată, motive pentru care prima instanță temeinic și legal a concluzionat cu privire la inadmisibilitatea acțiunii, deoarece reclamanta nu poate revendica încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă.

Mai mult, în condițiile în care acțiunea în contencios administrativ înaintată de către Procuratura Generală nu întrunește condițiile procedurale pentru a fi apreciată ca fiind admisibilă, instanța de fond corect nu a purces la examinarea și soluționarea fondului cauzei de contencios administrativ, deoarece chestiunile de procedură preced fondul acțiunii în contenciosul administrativ.

În aceste condiții, fiind stabilit că acțiunea depusă de Procuratura Generală este inadmisibilă, decade necesitatea ca instanța să se expună asupra cererii formulate de Robu Dumitru cu privire la alăturarea la acțiunea în contencios administrativ depusă de Procuratura Generală. Or, conform art. 205 alin. (5) Codul administrativ, orice terț atras în proces poate înainta atât cereri procesuale, cât și cereri de alăturare la cererea reclamantului sau pârâtului cu privire la fondul cauzei. Terțul atras în proces poate depune o cerere proprie cu privire la fondul cauzei doar în cazurile prevăzute la alin. (2). Norma legală citată admite ca terțul să formuleze cerere de alăturare la cererea reclamantului cu privire la fondul cauzei, pe când, prin declararea acțiunii ca inadmisibilă, completul nu se expune asupra fondului.

Este de menționată, că soluția primei instanțe de a lăsa fără soluționare cererea de alăturare depusă de Robu Dumitru, nu este de natură să afecteze dreptul acestuia la un proces echitabil, așa cum, în cazul în care acesta consideră că prin hotărârea contestată îi sunt afectate drepturile și interese sale, acesta poate depune o acțiune în contencios administrativ separată, conform dispozițiilor codului care se referă la depunerea acțiunii în contencios.

Așadar, soluția adoptată de Curtea de Apel Chișinău, prin încheierea recurată, este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul prevederilor art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că încheierea din 21 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău este legală și întemeiată, iar argumentele invocate de Procuratura Generală sunt neîntemeiate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul depus de Procuratura Generală.

Conform art. 243 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se respinge recursul depus de Procuratura Generală.

Se menține încheierea din 21 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Procuratura Generală a Republicii Moldova împotriva Consiliului Superior al Procurorilor, persoană terță Dumitru Robu cu privire la contestarea actului administrativ.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Aliona Miron

Iurie Bejenaru